

ORDINUL SFÂNTULUI HERMENEGILDO: O DECORAȚIE (ȘI INSTITUȚIE) SPANIOLĂ CU PESTE 200 DE ANI DE ISTORIE

Rubén Herranz González*

Abstract

This article contains a brief history of the Order of Saint Hermenegild, a Spanish military order created in 1814, which rewards perseverance in service. As well as an analysis of the decorations that its members have carried throughout these two centuries, with the changes they have suffered during the different regimes they have passed through, as well as the reflection of some debates around this issue. Photographs of different copies of the decorations, award diplomas, and photographs of their ceremonies and drawings of their symbols accompany the article.

Key words: award documents, badges, military orders, Spain.

Ordinul Regal și Militar Sfântul Hermenegildo este probabil una dintre cele mai cunoscute distincții militare spaniole. Exemplare din acest ordin sunt prezente în principalele colecții faleristice din interiorul și din afara Spaniei, România nefăcând excepție, puteți găsi un exemplar al Marii Cruci la Muzeul Militar Național din București (Iordache, Constantin 2005 69).¹

Originea sa

După încheierea în Spania a războiului împotriva trupelor lui Napoleon (cunoscut în Spania drept „Războiul de Independență”), monarhul spaniol al vremii, Ferdinand al VII-lea, l-a consultat pe generalul Wellington, în 1814, despre cum să-i răsplătească pe cei care excelsaseră în lupta împotriva invadatorului francez. Wellington răspunde sugerând că ordinul Sfântul Ferdinand (cea mai înaltă decorație militară) poate fi primit după 25 de ani de serviciu, menționând că fiecare an de război sau serviciu american ar trebui să conteze pentru doi sau trei ani de serviciu obișnuit. O propunere marcată drept de neînțeles și puțin gândită de unii autori (Serrador 1983 26), întrucât nu pare foarte corect ca aceeași decorație care răsplătește curajul să poată fi obținută de orice ofițer pur și simplu prin trecerea timpului în serviciu.

În sfârșit, și după mai multe consultări, Consiliul Suprem de Război își propune să creeze în mod specific un ordin care să răspundă unor astfel de pretenții și care să răsplătească constanța în serviciul ofițerilor, care să nu răsplătească curajul, chestiune încredințată ordinului Sfântul Ferdinand, ci exclusiv „Funcționarilor care și-au acreditat buna purtare, fără o notă urâtă, sau care nu au fost urmăriți penal pentru vreo infracțiune”. Lucru pe care Ferdinand al VII-lea l-a acceptat și care, cu o redactare mai modernă, menține reglementările actuale ale Ordinului (Decretul Regal 725/2020 din 4 august).

---

* Foro Español de Coleccionismo Militar (FECOM), Madrid.

E-mail: rherranzg@gmail.com

¹ Doresc să îi mulțumesc doamnei Camelia Teodorescu pentru sprijinul acordat în traducerea cu grijă și atenție a acestui material.

Hermenegildo: rege și sfânt

Fără îndoială, au existat mai multe motive pentru alegerea acestui sfânt ca patron, motive toate interconectate. Prima dintre acestea este că Sfântul Hermenegildo, care fusese regele vizigot al teritoriului Peninsulei Iberice (evident în secolul al VI-lea încă nu se putea vorbi despre Spania), era considerat patronul monarhiei spaniole (împreună cu Sfântul Ferdinand). Moaștele sale suferiseră și în timpul războiului împotriva francezilor, deoarece au fost depuse în mănăstirea regală El Escorial din ordinul lui Filip al II-lea, și au fost victime ale jafurilor franceze în 1814, fiind însă ulterior recuperate².

Dar poate cel mai important a fost devotamentul regelui Ferdinand al VII-lea față de sfânt, devotament care era cu siguranță strâns legat de conspirațiile continue pe care le-a dus împotriva tatălui său. Ei bine, sfântul venise să se răzvrătească și să declare război tatălui său, iar în imaginația catolică, el a fost exemplul modului în care un prinț putea și chiar ar trebui să se răzvrătească împotriva tatălui său și să încerce să-l detroneze. Un argument foarte util, din moment ce sunt puține dinastii domnitoare în care un fiu nu a ajuns să-și răstoarne tatăl, așa cum dorise și chiar încercase prințul Ferdinand, al cărui comportament cu părinții a fost descris ca un „model de trădare și dezonoare” de numeroși istorici (Sampedro 2014 42).

Prin urmare, Sfântul Hermenegildo a unit trădarea, dreptul la tron și apărarea catolicismului, fiind una dintre imaginile care după înlocuirea pe tronul lui Ferdinand al VII-lea, din 1814, a fost folosită cel mai mult de susținătorii regelui (și ai revenirii la vechiul regim pe care l-a apărat) dintre toate iconografiile apărute în Spania în timpul captivității sale (Alba 2020 80). De altfel, scene din viața sfântului au ajuns să decoreze unele dintre camerele principale ale Palatului Regal din Madrid.

Regulamentele Ordinului

La 28 noiembrie 1814, un decret regal a instituit ordinul Sfântului Hermenegildo, anul următor fiind aprobat primul său regulament. Era un regulament comun cu cel al ordinului Sfântului Ferdinand (principalul ordin militar spaniol, echivalent cu ordinul românesc Mihai Viteazul), dar delimitând funcția fiecăruia dintre ele. În opt articole sunt marcate normele de bază ale acestui ordin, stabilindu-se ca obiectiv „să răsplătească ofițerii armatelor mele din Spania și Indiile și Marinei Regale pentru constanța în serviciul militar”. Regulamentele sale defineau forma Crucii lui Sfântului Hermenegildo, care este practic modelul care a fost în vigoare în toți acești ani, stabileau o anumită perioadă de timp necesară pentru a-l obține (timp care nici măcar nu s-a schimbat până în 1994); deși ordinul este rezervat ofițerilor, creează un premiu de constanță pentru subofițeri (care din 1994 pot fi admiși și în ordin); pe lângă Cruce, se creează Placa (pentru toți ofițerii) și Marea Cruce (pentru generali), categorii care vor fi extinse în 1994 cu cea de Comandor. De asemenea, se stabilește că vechimea nu va fi suficientă, dar că va fi necesar să aibă „conduita acreditată” și să nu fi fost urmarit penal pentru vreo infracțiune. Ceea ce am numi astăzi „diplomă acreditativă” a fost reglementată sub forma unui certificat regal semnat de rege și în cele din urmă s-a stabilit că se va ține la Curte o întrunire a ordinului (*capitul*) o dată pe an, care va fi prezidată de suveran, cu asistența membrilor Adunării și a Cavalerilor capitulari, întrunire care din 1951 se întrunește o dată la doi ani.

Decorațiile ordinului Sfântului Hermenegildo

Vom face o analiză a decorațiilor ordinului, ordonate de la cel mai mic la cel mai înalt rang, văzând evoluția fiecăreia dintre ele în timp, sau mai degrabă semnele distinctive pe care diferitele regimuri pe care le-a experimentat Spania le-au lăsat în această decorație.

---

² Problemă despre care unii autori cred că nu era cunoscută de rege și, prin urmare, nu a avut nicio influență. (Rodríguez 2014 14).

Cu toate acestea, trebuie să avertizăm că, deși, în Spania au existat întotdeauna reguli care determină caracteristicile acestor distincții, nu este neobișnuit să se găsească un anumit grad de permisivitate la aplicarea lor, ceea ce a dat naștere atât la modele diferite de decorații, care nu se conformează întotdeauna cu ceea ce se regăsește în reglementări precum și cu diferitele modalități de purtare a acestora. Sau, după cum au subliniat unii savanți ai etichetei din sfera spaniolă, „imaginația celor decorați a fost întotdeauna proverbială, iar obiceiurile foarte tolerante” (Ceballos-Escalera, García-Mercadal 2001 243).

A. Crucea

Uneori numită „cruce simplă”. Pe baza descrierii regulamentului actual, este descrisă ca o cruce cu patru brațe emailate alb, cu margini aurii, distanța dintre capetele brațelor fiind de 14 milimetri, în centrul căreia se află stema ordinului, fără decorațiuni exterioare, cu raza de zece milimetri, în care chenarul este de culoare albastru mai închis și cu inscripția aurie: „PREMIO A LA CONSTANCIA MILITAR” (*Premiul pentru persistența militară*); pe revers, în câmp de aur, inscripție din aur gravată: „F.VII” și bordură de azur.

De brațul superior este atașată o coroană regală de aur de 15 milimetri înălțime. Diametrul total al Crucii, inclusiv inelul, este de 60 de milimetri. Panglica care este purtată pe partea stângă a pieptului are o lățime de 30 de milimetri, împărțită în trei părți egale pe lungime, cea centrală fiind purpurie și celelalte două albe.

În secolul al XIX-lea și chiar la începutul secolului al XX-lea, nu era neobișnuit să găsești soldați purtând așa-numitul „model de prințesă” al decorațiilor obținute, aceste modele caracterizate prin faptul că au o dimensiune mai mică decât de obicei. Crucile din acea perioadă sunt asemănătoare cu modelul actual, deși modelele de atunci se remarcă prin calitatea lor excepțională, mai ales dacă le comparăm cu cele actuale.

Ulterior, odată cu venirea celei de-A Doua Republici Spaniole în 1931, coroanele regale ale decorațiilor au fost eliminate și înlocuite cu coroane murale, de asemenea, figura lui Ferdinand al VII-lea a fost eliminată din spate, ordinul rămânând în vigoare până la Războiul Civil.

În timpul dictaturii generalului Franco are loc o revenire la decorațiile monarhice, și totuși, într-un mod generalizat (chiar și în stema națională) clasică coroană regală a fost înlocuită cu cea care apărea în stema Monarhilor Catolici (numită în Spania „coroană regală deschisă” sau „imperială”), iar acest ordin nu a făcut excepție, cel puțin în practică. Ei bine, este curios să constatăm că nu a existat nicio regulă care să forțeze schimbarea coroanei în această decorație, în ciuda acestui fapt, era ceva generalizat în rândul militarilor vremii (cu siguranță pentru a-și arăta afecțiunea față de regim, sau pur și simplu pentru că ei credeau că a existat o astfel de obligație). În cele din urmă, decretul din 25 mai 1951 este primul care descrie crucea din timpul dictaturii și declară expres că pe braț „va fi o coroană regală de 15 milimetri înălțime”. În timp ce pentru majoritatea autorilor acesta a fost momentul în care actuala coroană regală a fost recuperată (Calvo 1987 125; Pérez 2000 34; Barac 2016 1680), alții interpretează că decretul vorbea despre „coroana regală” în sensul de „coroana regală medievală sau imperială” (García-Menacho 2014 34), considerând că actuala coroană a ordinului nu a fost recuperată decât în 1977, în mod curios, în baza unui decret care nu se referea la acest ordin (Ceballos-Escalera 2007 95). Această din urmă teorie este foarte neplauzibilă, deoarece deja în anii 1960, diplomele de premiere ale ordinului includeau actuala coroană regală pe stema ordinului.

În orice caz, majoritatea autorilor și colecționarilor datează modelul actual al crucii ordinului, cu coroana regală, drept „model după 1951”.

În ceea ce privește reversurile, teoretic întotdeauna cu cifra Regelui Ferdinand al VII-lea, cu excepția celei de-A Doua Republici, pe lângă găsirea decorațiilor unifaciale cu revers simplu (mai ales la unele modele actuale de calitate scăzută), există multiple variante: cu „F^o VII”, cu „F.VIII”, cu „F VIII”, scris pe un rând, pe două rânduri, cu diferite tipuri și mărimi de litere, cu diferite nuanțe de azur, auriu sau auriu fără smalț etc. După cum am menționat deja, în Spania a existat întotdeauna o anumită permisivitate în aplicarea reglementărilor legate de decorații, la care trebuie adăugat că reglementările în multe ocazii nu au fost întotdeauna suficient de clare sau complete în indicațiile lor.

B. Grad de Comandor

Este cel mai recent grad al acestui ordin, fiind creat în anul 1994. Cu caracteristici asemănătoare celei precedente, se deosebește prin faptul că scutul ordinului are o rază de șapte milimetri și are un chenar emailat alb, cu aceeași inscripție ca și în cazul Crucii, înconjurată de două crengi verzi de laur, fructe roșii, unite la bază și legate cu o fundă roșie.

Se poartă în jurul gâtului cu o panglică de 30 de milimetri lățime, având aceleași culori ca și panglica Crucii.

Nu cunoaștem bine motivul creării acestei clase la aproape două secole de la crearea ordinului, unii autori subliniază faptul că s-ar putea să fie vorba despre dorința de asemănare cu ordinele civile, sau că în 1814 gradul de Comandor aducea cu sine și o pensie și niște drepturi economice pe care Placa nu le avea (Ceballos-Escalera 2007 98).

C. Placa

Placa are aceeași stemă ca și gradul de Comandor și conform descrierii ultimelor sale reglementări în vigoare „va fi atașată la o cruce de aur cu solzi lustruiți de aceeași tonalitate pe brațe, iar între acestea va purta cinci raze unite de argint; fiecare braț va avea globule mici de aur în vârfuri”. Marcând acest ultim Regulament, că distanța dintre punctele ouse va fi de șaptezeci de milimetri.

Trebuie să spunem că, deși estetica generală a plăcilor nu a suferit modificări majore de-a lungul timpului, cu excepția faptului că la început erau brodate pe uniformă folosind țesături și metale nobile, dimensiunile insinelor pe care le putem găsi (în special în plăcile anterioare războiului civil), și chiar și detaliile crucii sau razelor, este foarte diversă, ca să nu mai vorbim de calități, deoarece cu siguranță la nivelul plăcilor se remarcă cel mai mult înrăutățirea generală a calității decorațiilor.

Unii autori scot în evidență elemente care pot identifica perioada căreia îi aparține o placă, de exemplu, de obicei se crede că cele care prezintă trofee în brațele crucii au fost realizate între anii 1814 și 1850, sau că prezența lustruitului sau a diamantului care acoperă suprafețele brațelor crucii corespund modelelor realizate între 1850 și 1937 (Pérez 2000 33). Cu toate acestea, nu este cazul întotdeauna, deoarece numărul mare de producători și bijutieri care au realizat plăci ale acestui ordin a condus la multe interpretări și fabricații diferite.

D. Marea Cruce

Constă practic într-o placă similară cu cea anterioară, dar cu o coroană regală pe brațul superior al crucii, sprijinită pe cele două ramuri de laur. Aceasta este completată cu o eșarfă de mătase de zece centimetri lățime, având aceleași culori atribuite panglicii Crucii, care va fi purtată de pe umărul drept spre partea stângă, cu o fundă de care va atârna o copie a crucii Sfântului Hermenegildo.

În ceea ce privește recunoașterea acestor decorații, este aplicabil ceea ce s-a spus mai sus pentru cruce și placă, inclusiv modificările aduse coroanelor, deși copiile

acestei decorații sunt mult mai rare deoarece această categorie era rezervată generalilor cu 40 de ani de vechime³.

Barete și miniaturi

Prin barete ne referim la mica bucată de panglică care este purtată de obicei de militari atunci când este cerut de reglementările privind purtarea uniformelor și nu poartă decorația în sine. În prezent, regulamentul stabilește că Marea Cruce va încorpora pe baretă o coroană regală, pentru placă Sfântului Hermenegildo în aur și gradul de comandor două frunze de palmier încrucișate de aur, Crucea neavând nimic pe panglică.

De asemenea, regulamentele permit, și există o anumită tradiție, să se poarte miniaturi ale decorațiilor, mai ales cu ținută de gală. Cu toate acestea, nu există o mare tradiție de a purta o rozetă pe costumul civil, așa cum există și în alte țări europene, ci de obicei se poartă o miniatură pentru rever sau mai modern un ac cu decor miniatural.

Colan și alte insigne

Spre deosebire de ordinele civile spaniole, cea mai înaltă clasă a acestui ordin este Marea Cruce și nu colanul. Deși există două colane, acestea nu sunt decorații, fiind considerate mai mult o recompensă pentru conduită. Acestea sunt semne distinctive ale anumitor ranguri ale ordinului, mai exact: Colierul Suveran al Ordinului (rezervat Regelui Spaniei) și Colierul Cancelarului (rezervat generalului numit cancelar al ordinului în timpul exercitării funcției sale); există și medalii de piept purtate de persoanele care aparțin aparatului administrativ al ordinului (Capitul, Adunarea Permanentă sau Comisia Executivă). În plus, ordinul are o stemă și un stindard, care sunt prezente în actele solemne ale ordinului.

Cel mai acordat ordin spaniol

Fără îndoială, unul dintre motivele pentru care aceste decorații sunt atât de cunoscute este datorat nu numai vechimii lor, pentru că nu sunt foarte multe ordine care să fie acordate timp de 200 de ani neîntrerupt sau pentru că ordinul este o instituție oficială care păstrează multe din trăsăturile caracteristice și organizatorice ale ordinelor din vechime, ci datorită numărului abundent de acordări. Potrivit unor autori, se pare că în primul său an de existență să fi fost 305 propuneri și conferiri (Ceballos-Escalera, García-Mercadal 2007 54).

Nu se poate ști câte au fost acordate de-a lungul acestor două secole, dar numărul lor este foarte semnificativ dacă îl comparăm cu orice alt ordin spaniol, este suficient să spunem că din 1994 până astăzi au fost acordate peste 200.000 de decorații, în mare parte cruci și encomiendas în grade mici, iar Marile Cruci nu au ajuns la 1500.

Toate acestea prevăd încă mulți ani de viață pentru acest ordin spaniol deja de tradiție, care a reușit să se adapteze vremurilor, diferitelor regimuri și vicisitudinilor din ultimele două secole de istorie spaniolă.

---

³ În prezent perioada poate fi ceva mai scurtă, dar este necesară deținerea gradului de general.

Bibliografie

- Alba 2020 – E. Alba Pagán, *Estrategias persuasivas del arte al servicio del rey del uso de la historia a la imagen de la monarquía popular a través de las colecciones reales de Fernando VII*, în María del Carmen Lacarra Ducay (coord.), *El siglo XIX: el arte en la corte española y en las nuevas colecciones peninsulares*, Zaragoza, 2020, pp. 63-120.
- Barac 2016 – B. Barac, *Reference Catalogue Orders, Medals and Decorations of the World*, Zagreb 2016.
- Calvó – P. J. L. Calvó, *Cruces y medallas 1807 1987 La historia de España en sus condecoraciones*, Pontevedra, 1987.
- Ceballos-Escaler, García-Mercadal 2001 – A. Ceballos-Escalera y Gila, F. García-Mercadal y García-Loygorri, *Las órdenes y condecoraciones civiles del Reino de España*, Madrid 2001.
- Ceballos-Escaler 2007 – A. Ceballos-Escalera y Gila, *La Real y Militar Orden de San Hermenegildo*, Palafox & Pezuela, Madrid, 2007.
- Iordache, Constantin 2005 – L. Iordache, C. Constantin, *Decoratii Straine din patrimoniul Muzeului Militar National*, Bucuresti, 2005.
- Pérez 2000 – J. M. Pérez Guerra, *Órdenes y condecoraciones de España 1800-1975*, Zaragoza, 2000.
- Rodríguez 2014 – M. Rodríguez Quiñones, *Creación de la Orden de San Hermenegildo*, în Real y Militar Orden de San Hermenegildo Segundo Centenario, Madrid, 2014.
- Sampedro 2014 – J. L. Sampedro Escolar, *La iconografía de San Hermenegildo*, în Real y Militar Orden de San Hermenegildo Segundo Centenario, Ministerio de Defensa, Madrid, 2014.
- Serrador 1983 – R. Serrador y Añino, *Condecoraciones Militares que imprimen nobleza, Hidalguía*, Madrid, 1983.

Explicația planșelor / Explanation of the plates

Planșa 1 – Fig. 1 - Cocardă mică folosită în timpul Războiului de Independență (1808-18014) ca și propagandă de către Ferdinand al VIII-lea; Fig. 2 - Imagine a unei întruniri a ordinului Sfântului Hermenegildo (capitul) în timpul domniei lui Juan Carlos I, cu prezența actualului rege Felipe al VI-lea. Ambii cu eșarfa și placa Marii Cruci a ordinului Sfântului Hermenegildo; Fig. 3 - Gravură din secolul al XVIII-lea a unui militar cu Marea Cruce a ordinului Sfântului Hermenegildo.

Plate 1 – Fig. 1 - Small cockade used during the War of Independence (1808-18014) as propaganda by Ferdinand VIII; Fig. 2 - Picture of a gathering of the order of Saint Hermenegild (capitul) during the reign of Juan Carlos I, with the presents of King Felipe VI. Both with the sash and plaque of the Grand Cross of the order of Saint Hermenegild; Fig. 3 - 18th century engraving of a soldier with the Grand Cross of the order of Saint Hermenegild.

Planșa 2 – Fig. 1 - Baretă cu trei medalii din epoca reginei Isabela a II-a (1833-1868); Fig. 2 - Aversul și reversul diferitelor cruci ale ordinului Sfântului Hermenegild. De la stânga la dreapta: 1.- Model 1814-1931, circa 1850. 2.- Model 1814-1931, circa 1900. 3.- Model 1931-1937. 4.- Model 1938-1951 (cu siguranță este un model anterior anului 1931 cu coroana modificată). 5.- Model 1938-1951. 6. - Model după 1951.

Plate 2 – Fig. 1 – Bar with three medals from the time of Queen Isabel II (1833-1868); Fig. 2 - Obverse and reverse of various crosses of the order of Saint Hermenegild. From left to right: 1.- Model 1814-1931, circa 1850. 2.- Model 1814-1931, circa 1900. 3.-

Model 1931-1937. 4.- Model 1938-1951 (certainly a pre-1931 model with modified crown). 5.- Model 1938-1951. 6.- Model after 1951.

Planșa 3 – Fig. 1 - Exemplar al gradului de Comandor; Fig. 2. - Placă, model 1814-1931, datata în jur de 1850. Fig. 3 - Placă, model 1814-1931, datată în jur de 1925. Fig. 4 - Placă, model actual, datată în jurul anului 1970 și miniatură.

Plate 3 – Fig. 1 - Exemplary of the Commander class; Fig. 2 - Star, model 1814-1931, dated around 1850. Fig. 3 - Star, model 1814-1931, dated around 1925. Fig. 4 - Star, current model, dated around 1970 and miniature.

Planșa 4 – Fig. 1 - Marea Cruce a ordinului Sfântului Hermenegild. Modelul 1951- actual și miniatură. Datată 1980; Fig. 2 - Ilustrație din presa de la începutul secolului al XX-lea cu o Mare Cruce de bijuterier din platină, aur, diamante și perle.

Plate 4 – Fig. 1 - The Grand Cross of the order of Saint Hermenegild. 1951- current model and miniature. Dated 1980; Fig. 2 - Early 20th century press illustration of a jeweller's Grand Cross in platinum, gold, diamonds and pearls.

Planșa 5 – Fig. 1 - Stema ordinului Sfântului Hermenegildo; Fig. 2 - Stema regelui Felipe al VI-lea ca suveran al Ordinului, care include Colanul specific ordinului; Fig. 3 - Brevet 1899; Fig. 4 – Brevet, 1967.

Plate 5 – Fig. 1 - Coat of arms of the order of Saint Hermenegild; Fig. 2 - Coat of arms of King Felipe VI as sovereign of the order, including the specific collar; Fig. 3 - Award document, 1899; Fig. 4 - Award document, 1967.

1.

2.

3.

Planşa 1

1.

2.

Planșa 2

1.

2.

3.

4.

1.

2.

1.

2.

DON ALFONSO XIII, *7º Rey*

la gracia de Dios REY CONSTITUCIONAL DE ESPAÑA, y en su nombre y ante su menor edad LA REINA REGENTE DEL REINO:

Por cuanto en observancia de lo establecido en el reglamento de la Real y Militar Orden de San Hermenegildo, creada para premiar la constancia en el servicio peculiar de las armas de los Oficiales del Ejército y Armada Nacionales, y habiendo consultado la Asamblea que D. *Antonio Carracedo Sureda* *Carracedo Sureda* se había hecho acreedor a ser condecorado con la Placa de la referida Orden por haber cumplido las condiciones que determina el artículo once a dicho reglamento, Visto por Mi resolución de *diez y seis de Diciembre* *diez y seis de Diciembre* *de mil novecientos y siete* en concederle la citada condecoración con la antigüedad del día *veinte de Julio* *de mil novecientos y siete*

Por tanto, mando a los Capitanes y Comandantes Generales, Gobernadores Militares, Oficiales, soldados de los Ejércitos de mar y tierra, Tribunales, Justicias y demás autoridades, así civiles como militares, y cualesquiera otras personas, de todas clases, sueros y condiciones, que le hayan y tengan por Caballero Placa de la Real y Militar Orden de San Hermenegildo, guardándole todas las distinciones y preeminencias que deben ser guardadas; y que la Autoridad militar a quien tocare le ponga las respectivas insignias con las formalidades prevenidas, tomándose razón de esta cédula en las oficinas de Administración Militar. Y para que se cumpla y gace todo lo referido, mando expedir la presente cédula firmada y con el sello correspondiente y referendada por el Ministro de la Guerra.

Dada en *Madrid* a *quince* de *Julio* de *mil novecientos y siete*

Yo la Reina Regente

Fernando de Polavieja

Yo el Sr. Caballero Placa de la Orden Militar de San

3.

S. E. el Jefe del Estado, Jefe y Soberano
de la Real y Militar Orden de San Hermenegildo

A VOS

Ilmo. Sr. D. Dionisio García Infesta
Comiente de Oficinas No. de Aviación

POR CUANTO habéis demostrado reunir las condiciones que se exigen en nuestros Estatutos y poseer las más altas virtudes militares, vengo en concederos el título de Caballero *Placa* de la Real y Militar Orden de San Hermenegildo, con antigüedad de *9* de *Mayo de 1907*, con las prerrogativas y beneficios que a tal categoría corresponden.

POR TANTO, mando que os sean guardados todos los honores, preeminencias y tratamiento que como a tal Caballero tenéis derecho, y se registre esta Cédula en la Secretaría del Capitulado, haciendo asiento del grado conferido.

Y para que se cumpla, expido la presente CEDULA, referendada por el Gran Canciller de la Orden.

Dado en Madrid, *15 de Mayo de 1907*

J. Franco

Manin Cermona
Alf. de Vera

4.

Planşa 5